การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

THE DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL BY USING SOCIAL COGNITIVE LEARNING THEORY AND TRANSFER OF LEARNING TO DEVELOP COUNSELING SKILLS FOR TEACHER OF UNDERGRADUATE STUDENTS'S EDUCATION OF THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY

[1]รักษ์ ห้วยเรไร

[1]Rak Huayreirai

[1]มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี, ประเทศไทย

[1]Thailand National Sports University Chon Buri Campus, Thailand

[1]raksa.dr@gmail.com

Received : November 2, 2024; **Revised** : November 14, 2024; **Accepted** :November 16, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู 2) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 52 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบประเมินทักษะการปรึกษาสำหรับครู และรูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำสอง

---

[1]อาจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

ทาง และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้แบบประเมินทักษะการปรึกษาสำหรับครู 22 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .74 2) ได้รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพ จำนวน 6 แผน มี 5 ขั้นการสอน คือ 2.1) ขั้นกระบวนการความใส่ใจ 2.2) ขั้นกระบวนการจดจำ 2.3) ขั้นกระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง 2.4 ขั้นกระบวนการจูงใจ 2.5) ขั้นการถ่ายโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์อื่น 3) ผลของการใช้รูปแบบการสอนฯ ประกอบด้วย 3.1) วิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมทั้งในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล 3.3) กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลอง ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : ทักษะการปรึกษาสำหรับครู; รูปแบบการสอน; ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบ;แนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้; นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Abstract

The purposes of this research were to; 1. development of an instructional model by using social cognitive learning theory and transfer of learning to develop counseling skills for teacher 2. studying the effect of using an instructional model by using social cognitive learning theory and transfer of learning to develop counseling skills for teacher. The research samples were 52 freshmen of undergraduate students in faculty of Education at Thailand National Sports University, Chon Buri Campus. The experimental group and control group, were selected by a simple random sampling. The instrument were the counseling skills for teacher assessment and an instructional model based on social cognitive learning theory and transfer of learning to develop counseling skills for teacher. The statistic is mean, standardization, two-way ANOVA repeated measures analysis and content analysis. The results of this research were that; 1) the counseling skills for teacher assessment were 22 items, reliability .74 2) an instructional model based on social cognitive learning theory and transfer of learning to develop counseling skills for teacher demonstrated content validity, 6 sessions, 5 steps 2.1) Attention Process 2.2) Retention Process 2.3) Reproduction Process 2.4) Motivation Process 2.5) Transfer of

learning. 3) There was a significant interaction between the experimental method and time of experiment statistically significant at the .05 level. 4) Students in the experimental group demonstrated significantly counseling skills for teacher scores was higher than in the control group in post-test and follow-up. 5) Students in the experimental group demonstrated significantly counseling skills for teacher scores in post-test and follow-up was higher than pre-test. The findings of this research offer for designing instructional strategies to enhance counseling skills for teacher among undergraduate education students.

Keywords : Counseling skills for teacher; An instructional model; Social cognitive learning theory; Transfer of learning; Undergraduate students' education of Thailand national sports university

บทนำ

ทักษะการปรึกษาเป็นทักษะที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครูเพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของผู้เรียนให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจึงควรฝึกปฏิบัติทักษะการปรึกษาให้มีประสิทธิภาพสำหรับผู้รับบริการที่เป็นผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ (วรางคณา โสมะนันทน์, 2562; ชุติมา สุรเศรษฐ, 2564; กมล โพธิเย็น, 2564) การพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครูในนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คือการที่นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในทักษะการปรึกษา การฝึกปฏิบัติทักษะให้เชี่ยวชาญทั้งการเรียนในรายวิชาชีพครูและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการและด้านกีฬา โดยหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีรายวิชา กศ 051013 จิตวิทยาสำหรับครู (Psychology for Teacher) เป็นวิชาบังคับในกลุ่มวิชาชีพครู มีคำอธิบายรายวิชาเกี่ยวกับ การพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะทางจิตวิทยาการปรึกษาเพื่อสามารถรับรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีความคิดเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และทางสังคม ฝึกปฏิบัติการนำความรู้ทางจิตวิทยาไปใช้ในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลแล้วให้การช่วยเหลือ แก้ไขและส่งเสริมพัฒนาตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) ซึ่งพบปัญหาการเรียนการสอนว่านักศึกษาปฏิบัติทักษะการปรึกษาทางจิตวิทยาไม่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์การปรึกษา สับสนในบทบาทระหว่างการเป็นครูกับการเป็นผู้ให้การปรึกษา มักเป็นการบอกสอน การให้ข้อสนเทศ

มากกว่าการตั้งคำถามให้ผู้รับการปรึกษาตระหนักรู้ ค้นพบปัญหา หาแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสื่อสาร และกิจกรรมการเรียนการสอนยังขาดสื่อนวัตกรรมตัวแบบในการสังเกตเพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครูที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่าการพัฒนารูปแบบการสอนมีหลายรูปแบบ เช่น การใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ชนาธิป บุปผามาศ, 2566) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (อัธยา เมิดไธสง, 2566) การเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษา (อรอุมา พันธ์เกตุ, 2565) จิตตปัญญาศึกษา (อังคณา อ่อนธานี, 2562) การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบ (สุพิศ มีทรัพย์มั่น และจักรกฤษณ์ จันทะคุณ, 2566) การถ่ายโยงการเรียนรู้ (พัชราภรณ์ ทัพมาลี, สุวิมล ว่องวาณิช และ ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, 2564) ผู้วิจัยยังไม่พบรูปแบบการสอนที่มีการบูรณาการระหว่างทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบ หรือทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Cognitive Learning Theory) เป็นแนวคิดของ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Bandura, 1988) นำมาเป็นแนวทางหลักในการจัดการเรียนรู้ โดยมีหลักการว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้จากการสังเกตตัวแบบ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเชาวน์ปัญญาที่อยู่ภายใน (Cognition) อารมณ์ และความรู้สึก จนเกิดเป็นกระบวนการรู้คิด หรือพุทธิปัญญา (Cognitive Processes) คือการเรียนรู้ของบุคคลนั้นจำเป็นต้องเกิดจากการสังเกต และการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้อื่นร่วมด้วย (Santrock, 2010) และบูรณาการกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) คือ การนำข้อมูลความรู้ กลวิธี จากสถานการณ์ที่เคยได้เรียนรู้มาก่อนมาเป็นแนวทางในการเรียนรู้ครั้งใหม่ที่มีความคล้ายคลึงกับสถานการณ์ก่อนหน้า (Initially learned outcome) จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และง่ายขึ้นได้ (Gagne, 1970 and Drowatzky, 1975) ดังนั้น หากผู้สอนสามารถพัฒนารูปแบบการสอนที่มีตัวแบบที่ดี ผู้เรียนก็จะเกิดการเลียนแบบทักษะการปรึกษาได้ทั้งภาษาถ้อยคำ (วัจนภาษา) และภาษาท่าทาง (อวัจนภาษา) ตลอดจนประสบการณ์ทางความคิดในการให้ข้อสนเทศ การสื่อสารทางอารมณ์ ความร่วมรู้สึกกับผู้รับการปรึกษาตลอดกระบวนการให้การปรึกษา แล้วนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ครั้งใหม่ได้ดีขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและปรากฏการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ผู้วิจัยจึงพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพครูได้ในอนาคต ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอนนี้ไปปรับใช้ในวิทยาเขตอื่นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้ เพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและผลิตบัณฑิตให้มีมาตรฐานวิชาชีพครูตามข้อกำหนดของคุรุสภาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระยะที่ 2 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา กศ 051013 จิตวิทยาสำหรับครู ภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 110 คน

กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 1 คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจำนวน 36 คน

กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 2 คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา กศ 051013 จิตวิทยาสำหรับครู ภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เป็นจำนวน 60 คน จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้ากลุ่ม (Random assignment) และใช้การสุ่มวิธีการทดลอง (Random treatment) เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 30 คน

และกลุ่มควบคุม 30 คน ภายหลังมีกลุ่มตัวอย่างที่ถูกคัดออกตามเกณฑ์การวิจัยจึงมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 คน เป็นกลุ่มทดลอง 22 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบประเมินทักษะการปรึกษาสำหรับครู มีข้อคำถาม 22 ข้อ ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแบบบันทึกการสังเกตการณ์การให้คำปรึกษาศิริราช (Siriraj Medical Counseling Checklist) โดย Panom Ketuman and Sirirat Kooptiwut (2001) คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล พัฒนาจาก Medical Counseling Checklist ของ Brown interview checklist, Brown university (1991)

2.2 รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ผู้วิจัยพัฒนาจากการศึกษาสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ผ่านการตรวจสอบเชิงเนื้อหา (Content validity)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนการวิจัย ใช้แบบแผนการวิจัย คือ ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภท 1 ตัวแปรระหว่างกลุ่มและ 1 ตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measure variance : one between-subjects variable and one within-subjects variable) (Howell, 2013, p.467)

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำสองทาง (Two way ANOVA repeated measurement) พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Multiple comparison) ด้วยวิธีการของบอนเฟอร์โรนี่ (Bonferroni method) โดยวิเคราะห์ข้อมูลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เอสพีเอสเอส (SPSS : Statistical Package for Social Science)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สรุปผล ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1.1 แบบประเมินทักษะการปรึกษาสำหรับครู มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพทั้ง 22 ข้อ และผลการตรวจสอบความเที่ยงโดยการนำมา

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ด้วยวิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) และหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบประเมินด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0-.43 โดยมีจำนวน 4 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 แต่เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเมื่อตัดข้อคำถามนั้นออก (Cronbach's Alpha if Item Deleted) พบว่าไม่สามารถทำให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาครวมทั้งฉบับแตกต่างจากเดิม ผู้วิจัยจึงพิจารณาให้คงข้อคำถามนั้นไว้ใช้ต่อไปและค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .74

1.2 รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู โดยได้รูปแบบการสอนฯ ที่มีกระบวนการจัดการเรียนการสอน 4 หัวข้อใหญ่ 5 ขั้นตอนย่อย คือ 1. การเตรียมการสอน 2. กิจกรรมการเรียนการสอน 2.1 ขั้นกระบวนการความใส่ใจ (Attention Process) 2.2 ขั้นกระบวนการจดจำ (Retention Process) 2.3 ขั้นกระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction Process) 2.4 ขั้นกระบวนการจูงใจ (Motivation Process) 2.5 ขั้นการถ่ายโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์อื่น (Transfer of learning) 3. การสรุปและยุติการสอน 4. การวัดและประเมินผล มีผลตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบคุณภาพทั้งหมด เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน

2. ผลของการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทักษะการปรึกษาสำหรับครูในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง ระยะติดตามผล ดังตารางที่ 1

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
ค่าสถิติ	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล	ค่าสถิติ	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
M	4.77	14.91	8.86	M	4.70	4.77	4.67
SD	1.80	1.85	3.88	SD	1.73	1.65	1.30

จากตารางที่ 1 พบว่าในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลเป็น M = 4.77 SD = 1.80, M = 14.91 SD = 1.85 และ M = 8.86 SD = 3.88 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

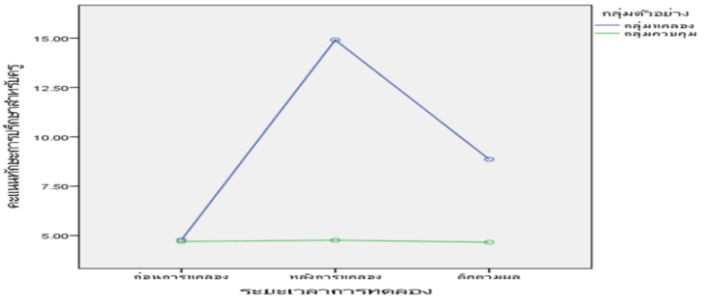
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลเป็น M = 4.70 SD = 1.73, M= 4.77 SD = 1.65 และ M= 4.67 SD = 1.30 ตามลำดับ

2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ดังตารางที่ 2 ดังนี้

Source of variation	df	SS	MS	F	p
Between subject					
Group (G)	1	878.77	878.77	134.38	.00
Error	50	326.97	6.54		
Within subjects					
Time (I)	1.63	669.87	411.22	97.47*	.00
I x G	1.63	650.51	399.33	94.65*	.00
Error	81.45	343.63	4.22		

$p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง มีปฏิสัมพันธ์กันที่ส่งผลต่อคะแนนทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แสดงว่ากลุ่มที่ดำเนินการที่ต่างกันมีผลต่อทักษะการปรึกษาสำหรับครู นอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อระยะเวลาของการทดลองต่างกัน คะแนนทักษะการปรึกษาสำหรับครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 แสดงดังภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 กราฟเส้นแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองที่มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยของทักษะการปรึกษาสำหรับครู

จากภาพที่ 2 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครู แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครู จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล เนื่องจากพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบย่อย (Simple effect) ของวิธีการทดลองและผลย่อยของระยะเวลาของการทดลอง ดังตารางที่ 3 ดังนี้

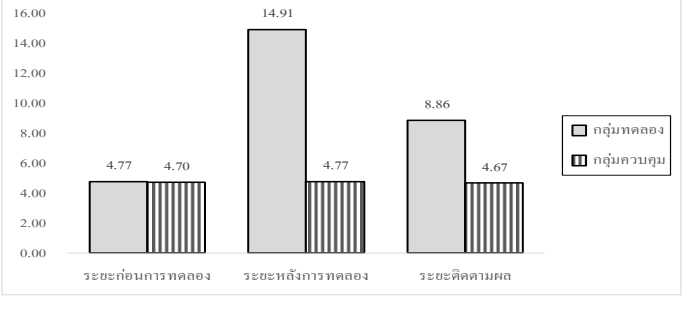
Source of variation	df	SS	MS	F	p
ก่อนการทดลอง					
Between group	1	.07	.07	.02	.88
Within group	50	154.16	3.08		
Total	**51**	**154.23**			
หลังการทดลอง					
Between group	1	1305.64	1305.64	431.80*	.00
Within group	50	151.18	3.02		
Total	**51**	**1456.83**			
ติดตามผล					
Between group	1	223.57	223.57	30.60*	.00
Within group	50	365.26	7.31		
Total	**51**	**588.83**			

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน หมายความว่า ระยะก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน หมายความว่า ระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ในระยะติดตามผล คะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน หมายความว่า ระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการปรึกษาสำหรับครู ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นรายคู่ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ด้วยการทดสอบแบบบอนเฟอร์โรนี (Bonferroni method) ดังตารางที่ 4

ระยะเวลาของการทดลอง(I)	*M*	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
		4.77	14.91	8.86
ก่อนการทดลอง	4.77	-	10.14*	4.09*
หลังการทดลอง	14.91	-	-	6.05*
ติดตามผล	8.86	-	-	-

*p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่าในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลองและระยะติดตามผล และในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 และสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 อีกทั้งในระยะติดตามผลกับระยะหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC คือ ค่า IOC มากกว่า .50 ขึ้นไปเป็นข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ อย่างไรก็ตามนักวิจัยสามารถปรับเพิ่มค่า IOC ได้ (เพิ่มได้ลดไม่ได้) ขึ้นอยู่กับการวิจัยเรื่องนั้นๆ ว่าต้องการความตรงเชิงเนื้อหามากน้อยเพียงใด (ประสพชัย พสุนนท์, 2558) และค่า IOC ที่เข้าใกล้ 1.0

หมายถึง มีความตรงเชิงเนื้อหา โดยในงานวิจัยนี้ทั้งแบบประเมินทักษะการปรึกษาสำหรับครูและรูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู มีค่า IOC มากกว่า .67 ขึ้นไปทุกข้อและทุกแผนการสอน แสดงว่าเครื่องมือการวิจัย มีคุณสมบัติการวัดได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหาตามนิยามศัพท์เฉพาะ

1.2 การตรวจสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบประเมินทักษะการปรึกษาสำหรับครู โดยวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item discrimination) วิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์การยอมรับจำนวน 22 ข้อ มีการตรวจสอบความเที่ยงของแบบประเมินทั้งฉบับด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ .74 ซึ่ง Ebel and Frisbie (1986) ได้กำหนดเกณฑ์ค่าความเที่ยง .71 - .90 หมายถึง ค่าความเที่ยงระดับสูง อีกทั้งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการทดลองใช้เครื่องมือคืออย่างน้อย 30 คน (Polit & Beck, 2017 อ้างอิงใน มณีรัศมิ์ พัฒนสมบัติสุข, 2564: 336) แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินทักษะการปรึกษาสำหรับครูมีความเที่ยงผ่านเกณฑ์และสามารถแปลผลค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง

2. ผลของการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

2.1 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่ารูปแบบการสอนกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลร่วมกันต่อทักษะการปรึกษาสำหรับครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวคือ ในงานวิจัยนี้นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูในระยะก่อนทดลองไม่แตกต่างกัน เมื่อดำเนินการทดลองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูแตกต่างจากนักศึกษากลุ่มควบคุม ทั้งนี้เพราะวิธีการทดลองในงานวิจัยนี้เป็นรูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบ (Social Cognitive Learning Theory) ของแบนดูรา ซึ่งมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากมีลักษณะการเรียนรู้ด้วยการสังเกต หรือการเลียนแบบ ทั้งนี้ เนื่องด้วยมนุษย์จัดเป็นกลุ่มบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเสมอ โดยที่ทั้งผู้เรียนรู้และสิ่งแวดล้อมต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกัน (Bandura, 1963; Bandura, 1971; Bandura, 1988) โดยมีกระบวนการการเลียนแบบจากต้นแบบประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ 1. กระบวนการความใส่ใจ 2. กระบวนการจดจำ 3. กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง 4. กระบวนการจูงใจ และ 5. การถ่ายโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์อื่น เป็นขั้นบูรณาการแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of learning) ของธอร์นไดค์ คือการเรียนรู้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่เกิดอิทธิพลต่อการเรียนรู้ในช่วงเวลาถัดมา ทำให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่

ได้เรียนรู้ผ่านมาแล้วมาใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายกันได้ (Elliot and others, 2000) จึงส่งผลให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

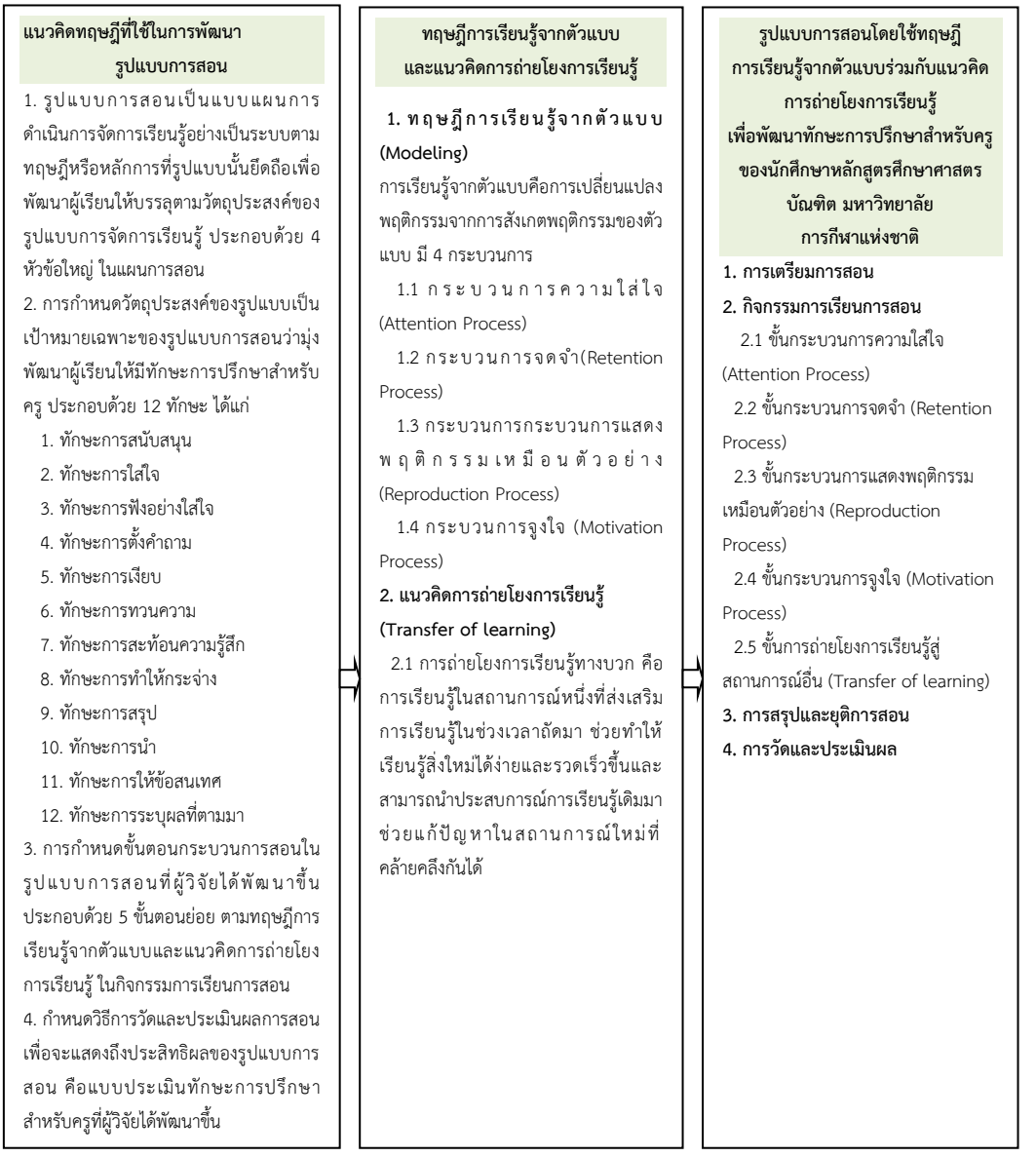
2.2 นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ มีทักษะการปรึกษาสำหรับครู ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และ 3 กล่าวคือ นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูในระยะหลังการทดลองและระยะติดดามผล เท่ากับ 14.91 และ 8.86 ส่วนนักศึกษาในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 ระยะการทดลอง เท่ากับ 4.77 และ 4.67 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลมาจากรูปแบบการสอนในงานวิจัยนี้มีจำนวนแผนการสอน 6 ครั้ง ทำการสอนอย่างต่อเนื่อง และมีตัวแบบที่สอดคล้องกับประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง มีการพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู จำนวน 12 ทักษะ ได้แก่ การสนับสนุน การใส่ใจ การฟังอย่างใส่ใจ การตั้งคำถาม การเงียบ การทวนความ การสะท้อนความรู้สึก การทำให้เกิดความกระจ่าง การสรุป การนำ การให้ข้อสนเทศ การระบุผลที่ตามมา โดยการใช้ทักษะดังกล่าวได้เหมาะสมกับสถานการณ์การปรึกษาและสอดคล้องกับบริบทของลำดับขั้นตอนการปรึกษาและกิจกรรมการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมีความใส่ใจสังเกตตัวแบบ ไม่ว่าเป็นการแสดงโดยตัวแบบจริงหรือตัวแบบสัญลักษณ์ ถ้าเป็นการอธิบายด้วยคำพูดผู้เรียนก็ต้องตั้งใจฟังหรือถ้าเป็นการอ่านคำอธิบายก็ต้องมีความตั้งใจที่จะอ่าน ขั้นที่ 2 ผู้เรียนต้องจดจำหรือบันทึกสิ่งที่สังเกตไว้ในความทรงจำ ขั้นที่ 3 ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ และควรจะทำซ้ำเพื่อให้จำได้ ขั้นที่ 4 ผู้เรียนต้องรู้จักประเมินพฤติกรรมของตนเองโดยใช้เกณฑ์ที่ตั้งขึ้นด้วยตนเองหรือโดยบุคคลอื่น ขั้นที่ 5 ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนรู้แล้วไปประยุกต์ใช้ปฏิบัติในสถานการณ์อื่น จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานดา จรดล (2542) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้กระบวนการฝึกอบรมตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคมของแบนดูราที่มีต่อการเสริมสร้างสมรรถภาพการสอนสำหรับครูประถมศึกษา ผลวิจัยพบว่า ครูกลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการสอนเรื่องที่ฝึกอบรมสูงกว่าครูกลุ่มควบคุม

2.3 นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ มีทักษะการปรึกษาสำหรับครู ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 และ 5 กล่าวคือ นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการปรึกษาสำหรับครูในระยะหลังการทดลองและระยะติดดามผล เท่ากับ 14.91 และ 8.86 ส่วนในระยะก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.77 ทั้งนี้เป็นผลมาจากการสังเกตตัวแบบของนักศึกษากลุ่มทดลอง สอดคล้องกับ Bandura (อ้างอิงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2564: 236) ได้กล่าวไว้ว่า “การเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบจากตัว

แบบ ตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น อาจเป็นตัวแบบสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และคำบอกเล่า ข้อมูลลายลักษณ์อักษรก็เป็นตัวแบบได้” อีกทั้งมีการนำแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ ทางบวก คือการเรียนรู้ในสถานการณ์หนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในช่วงเวลาถัดมา โดยผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วนั้น มาประยุกต์ใช้หรือนำไปเรียนรู้สิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ประสบการณ์จากการเรียนรู้ในครั้งก่อนส่งเสริมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ในครั้งใหม่ ทำให้เรียนรู้สิ่งใหม่ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกานต์ รักนาค (2552) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ด้านการแก้ปัญหาการให้เหตุผลและการเชื่อมโยง ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ด้านการแก้ปัญหาการให้เหตุผลและการเชื่อมโยง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การถ่ายโยงการเรียนรู้สามารถใช้เป็นแนวคิดในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้มากขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ผู้วิจัยพัฒนาโดยบูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ โดยเลือกใช้ตัวแบบทักษะการปรึกษาที่น่าสนใจ เหมาะสมสอดคล้องกับประสบการณ์ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต รูปแบบการสอนมี 4 หัวข้อใหญ่ 5 ขั้นการสอนย่อย คือ 1. การเตรียมการสอน 2. กิจกรรมการเรียนการสอน 2.1 ขั้นกระบวนการความใส่ใจ (Attention Process) 2.2 ขั้นกระบวนการจดจำ (Retention Process) 2.3 ขั้นกระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction Process) 2.4 ขั้นกระบวนการจูงใจ (Motivation Process) 2.5 ขั้นการถ่ายโยงการเรียนรู้สู่สถานการณ์อื่น (Transfer of learning) 3. การสรุปและยุติการสอน 4. การวัดและประเมินผล ซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ ทักษะพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้จากตัวแบบไปแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบในสถานการณ์อื่นที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่ได้เรียนรู้จากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นได้แสดงดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ในการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากตัวแบบร่วมกับแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการปรึกษาสำหรับครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เอกสารอ้างอิง

กมล โพธิเย็น. (2564). *การให้การปรึกษาทางจิตวิทยา: เครื่องมือสำคัญในการแก้ปัญหาผู้เรียน.* วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 19(2), 11-27.

กานดา จรดล. (2542). *ผลการใช้กระบวนการฝึกอบรมตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคมของแบนดูราที่มีต่อการเสริมสร้างสมรรถภาพการสอนสำหรับครูประถมศึกษา.* บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชุติมา สุรเศรษฐ. (2564). *การปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนาธิป บุบผามาศ. (2566). *การพัฒนาทักษะการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักศึกษาครูปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน.* วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 18(3), 63-78.

ณัฐิกานต์ รักนาค. (2552). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ด้านการแก้ปัญหาการให้เหตุผล และการเชื่อมโยงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1*. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสพชัย พสุนนท์. (2558). *ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์.* วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 18(1), 375-396.

พัชราภรณ์ ทัพมาลี, สุวิมล ว่องวาณิช และดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (2564). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นด้านการถ่ายโยงการเรียนรู้ด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู.* วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 27(1), 202-219.

มณีรัศมิ์ พัฒนสมบัติสุข. (2564). *การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยทางการพยาบาลและสังคมศาสตร์.* วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและวิทยาลัยการสาธารณสุขภาคใต้. 8(2), 329-343.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2563). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง 2563)*. [Online]. Retrieved from January 12, 2024 https://shorturl.asia/Q6nLC

วรางคณา โสมะนันทน์. (2562). *การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะการปรึกษาเชิงจิตวิทยาเบื้องต้นสำหรับครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษา.* วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 47(1), 315-336.

สุพิศ มีทรัพย์มั่น และจักรกฤษณ์ จันทะคุณ. (2566). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การงานอาชีพตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมเพื่อเสริมสร้างความรู้และแรงจูงใจสู่การเป็นผู้ประกอบการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.* วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒน์, 5(2), 271-284.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2564). *จิตวิทยาการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อังคณา อ่อนธานี. (2562). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาที่เสริมสร้างความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรค (AQ) สำหรับนักศึกษาครู.* วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 21(3), 326-341.

อัธยา เมิดไธสง. (2566). *การพัฒนารูปแบบการสอนสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคมของนักศึกษาครู.* วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 33(2), 94-107.

อรอุมา พันธ์เกตุ. (2565). *การพัฒนาความรู้ในเนื้อหาผนวกวิธีการสอนของนักศึกษาครูชีววิทยาด้วยรูปแบบการเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษา.* วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 42(2), 38-53.

Bandura, A. (1963). *Social learning and personality development*. New York : Holt Rinehart and Winston.

Bandura, A. (1971). *Social Learning Theory*. New York : General Learning Press.

Bandura, A. (1988). *Social cognitive theory and social referencing*. In S. Feinman, Social referencing and social construction of reality. New York : Plenum.

Drowatzky, J. N. (1975). *Motor learning principle and practice*. Minneapolis : Burgess.

Ebel, R. L. & Frisbie, D.A. (1986). *Essential of Education Measurement.* (4th ed). Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.

Gagne, (1970). *The Cognitive of Learning*. (2nd Ed). New York : Holt Rinehart and Winston.Inc.

Howell, D. C. (2013). *Statistical methods for psychology***.** (8th ed). Pacific Grove, Wadsworth. New York : Cengage Learning.

Ketuman, P. & Kooptiwut, S. (2001). *Siriraj Medical Counseling Checklist*. Faculty of Medicine Siriraj Hospital Mahidol University. Retrieved from https://psyclin.co.th/new_page_68.htm

Santrock, J.W. (2010). *Child Development: An Introduction***.** (13th ed). New York : McGraw-Hill Education.